

Odluka:

U-III/2011/2019

Zbirni podatci

Broj odluke: U-III/2011/2019

Datum odluke: 08.12.2022

Vrsta odluke: Odluka i rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Broj: U-III-2011/2019

U-III-2012/2019

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Drugom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sutkinja Ingrid Antičević Marinović, predsjednica Vijeća, te suci Snježana Bagić, Josip Leko, Davorin Mlakar, Rajko Mlinarić i Miroslav Šumanović, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenuo Boris Vidić iz Zagreba, kojeg zastupa Veljko Miljević, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Miljević i partneri u Zagrebu, na sjednici održanoj 8. prosinca 2022. jednoglasno je donio

ODLUKU

Ustavna tužba se odbija u odnosu na rješenje Županijskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Koprivnici broj: GŽ-595/16-2 od 3. studenoga 2017.

i

RJEŠENJE

Ustavna tužba se odbacuje u odnosu na rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-1190/2018-2 od 8. siječnja 2019.

Obrazloženje odluke

1. Ustavne tužbe podnio je Boris Vidić iz Zagreba (u daljnjem tekstu: podnositelj), kojeg u postupku pred Ustavnim sudom zastupa Veljko Miljević, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Miljević i partneri u Zagrebu.

Ustavna tužba (broj: U-III-2011/2019) podnesena je u povodu rješenja Županijskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Koprivnici broj: GŽ-595/16-2 od 3. studenoga 2017. (u daljnjem tekstu: osporeno drugostupanjsko rješenje).

Osporenim drugostupanjskim rješenjem prihvaćena je žalba tuženika EPH Media d.o.o. Zagreb te je ukinuta presuda Općinskog suda u Novom Zagrebu broj: 5 Pn-751/15-25 od 22. siječnja 2016. (u daljnjem tekstu: prvostupanjska presuda) i odbačena tužba podnositelja. Prvostupanjskom presudom djelomično je usvojen tužbeni zahtjev i naloženo je tuženiku EPH Media d.o.o. Zagreb da s osnova naknade neimovinske štete isplati podnositelju iznos od 40.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom, na ime naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti objavom članka.

1.1. Podnositelj je protiv osporenog drugostupanjskog rješenja podnio tzv. izvanrednu reviziju koju je Vrhovni sud rješenjem broj: Rev-1190/2018-2 od 8. siječnja 2019. odbacio kao nedopuštenu. Zbog navedenog, u tijeku ustavnosudskog postupka podnositelju je upućeno tzv. revizijsko pismo pod brojem U-III-760/2018 od 1. ožujka 2018. s uputom da nakon odluke o reviziji može predložiti nastavak ustavnosudskog postupka. Podneskom od 15. travnja 2019. podnositelj je predložio nastavak ustavnosudskog postupka koji se sada vodi pod brojem U-III-2011/2019, te obavijestio Ustavni sud da će u povodu navedenog rješenja Vrhovnog suda podnijeti novu ustavnu tužbu.

2. Postupak u kojem podnositelj osporava rješenje Vrhovnog suda broj: Rev-1190/2018-2 od 8. siječnja 2019., kojim je odbačena kao nedopuštena revizija podnositelja podnesena protiv drugostupanjskog rješenja vodi se kod Ustavnog suda pod brojem U-III-2012/2019.

2.1. Rješenjem Vrhovnog suda odbačena je kao nedopuštena revizija podnositelja podnesena na temelju članka 382. stavka 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01. - članak 50. Zakona o arbitraži, 117/03., 88/05. - članak 129. Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona, 2/07. - odluka USRH broj: U-I-1569/2004 i dr., 84/08., 96/08. - odluka USRH broj: U-I-1569/2004 i dr., 123/08. - ispravak, 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 28/13. - članak 145. Zakona o sudovima i 89/14. - odluka USRH broj: U-I-885/2013; u daljnjem tekstu: ZPP).

3. Podnositelj u ustavnim tužbama tvrdi da su mu osporenim drugostupanjskim rješenjem i rješenjem Vrhovnog suda povrijeđena ustavna prava zajamčena člancima 26. i 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.), te članci 3. i 5. Ustava. Povrijeđenim smatra i članak 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" broj 18/97., 6/99. - pročišćeni tekst, 8/99. - ispravak, 14/02., 1/06. i 13/17.; u daljnjem tekstu: Konvencija).

4. Za potrebe ustavnosudskog postupka pribavljen je spis Općinskog suda u Novom Zagrebu broj: Pn-751/2015.

II. ČINJENICE I OKOLNOSTI SLUČAJA

5. U parničnom postupku koji je prethodio ustavnosudskom postupku, podnositelj je 18. srpnja 2013. podnio Općinskom građanskom sudu u Zagrebu tužbu protiv tuženika, EPH Media d.o.o. iz Zagreba, a radi naknade neimovinske štete u iznosu od 70.000,00 kn, zbog povrede prava osobnosti uzrokovane objavom članka pod naslovom "Karlovačka banka - ispitivanja u USKOK-u, svjedoci na suđenju bit će Josip Galinec i Boris Vidić" na str. 2. Jutarnjeg lista od 22. travnja 2013. čiji je tuženik nakladnik.

Podnositelj je podnio 24. travnja 2013. zahtjev za objavu ispravka, koji je objavljen na 17. stranici u rubrici "komentari" znatno manjom veličinom slova.

Tuženik EPH Media d.o.o. Zagreb je u postupku istaknuo prigovor da tužba nije dopuštena jer je nad njim 31. srpnja 2013. otvoren postupak predstečajne nagodbe, a podnositelj nije prijavio svoju tražbinu u taj postupak pa nije ostvario status vjerovnika i nema pravo na postupak za naknadu štete.

Prvostupanjski sud je prigovor dopuštenosti ocijenio neosnovanim jer se pravne posljedice otvaranja postupka predstečajne nagodbe ne odnose na navedenu tražbinu. Navedeno iz razloga što podnositelj može imati tražbinu najranije donošenjem prvostupanjske presude kojom je odlučeno o naknadi štete stoga podnositelj ne bi imao dokaz o postojanju i visini tražbine koji je potreban za prijavu tražbine u predstečajnu nagodbu.

Prvostupanjski sud je presudom djelomično usvojio tužbeni zahtjev za iznos od 40.000,00 kn ocijenivši da je podnositelju neistinitim informacijama povrijeđeno pravo osobnosti, imajući u vidu i djelomičnu kompenzaciju objavljenim ispravcima sukladno članku 1100. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05. i 41/08.) u vezi s člankom 21. stavkom 3. Zakona o medijima ("Narodne novine" broj 59/04., 84/11. i 81/13.).

6. Drugostupanjski sud je prihvatio žalbu tuženika, ukinuo prvostupanjsku presudu i odbacio tužbu jer je ocijenio osnovanim prigovor tuženika da podnositelj nije prijavio svoju tražbinu u postupak predstečajne nagodbe pa mu ne pripada pravo na nastavak postupka u smislu članka 70. stavka 3. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine" broj 108/12., 144/12., 81/13. i 112/13.; u daljnjem tekstu: ZFPPN).

Budući da podnositelj tijekom prvostupanjskog postupka nije dostavio dokaz da je prijavio utuženu tražbinu u postupak predstečajne nagodbe, u skladu s rješenjem Financijske agencije (u daljnjem tekstu: FINA), Regionalni centar Zagreb klasa: UO-I/110/07/13-01/4332, ur.broj: 04-06-13-4332-21 od 31. srpnja 2013., nema pravni interes za vođenje parnice radi ostvarivanja tražbine koju nije prijavio. Iz navedenog razloga drugostupanjski sud je ukinuo prvostupanjsku presudu i odbacio tužbu kao nedopuštenu.

Drugostupanjski sud u obrazloženju rješenja naveo je:

"Tumačenjem citiranih zakonskih odredaba (članci 70. i 71. stavak 1. ZFPPN-a - op. Ustavnog suda) treba zaključiti da pravne posljedice otvaranja predstečajne nagodbe nastaju za sve tražbine vjerovnika, osim vjerovnika s pravom na odvojeno namirenje i vjerovnika privilegiranih tražbina na čije tražbine postupka predstečajne nagodbe ne utječe, a što ovdje nije slučaj. U odnosu na ostale vjerovnike postupci koji su prekinuti zbog otvaranja postupka predstečajne nagodbe mogu se nastaviti samo u odnosu na tražbine ili dio tražbina koje su u postupku predstečajne nagodbe osporene (čl. 70. st. 3. ZFPPN), što znači da i oni vjerovnici koji su već pokrenuli odgovarajući postupak pred sudom moraju prijaviti svoje tražbine u postupak predstečajne nagodbe. Tako i u konkretnom slučaju, kada se u času pokretanja postupka predstečajne nagodbe nad tuženikom već vodio ovaj parnični postupak, tužitelj je bio dužan prijaviti svoju tražbinu u taj postupak u roku od 30 dana od dana objave oglasa o pozivanju vjerovnika da prijave svoje tražbine Nagodbenom vijeću na stranici Financijske agencije.

Ovdje treba napomenuti da je tužitelj tijekom postupka isticao da nije mogao prijaviti svoju tražbinu u postupak predstečajne nagodbe iz razloga što tražbina nije postojala u trenutku otvaranja tog postupka, što nije točno, jer je eventualna šteta nastala već prije pokretanja tog postupka, pa je tužitelj trebao prijaviti svoju tražbinu u visini utuženog iznosa, u smislu članka 74. ZFPPN-a koji propisuje da novčane tražbine ili one čiji novčani iznos nije određen ističu u novčanoj vrijednosti na koju se mogu procijeniti u vrijeme pokretanja postupka predstečajne nagodbe.

Iz rješenja Financijske agencije, Regionalni centar Zagreb klasa: UO-I/110/07/13-01/4332, ur.broj: 04-06-13-4332-21 od 31. srpnja 2013. (list 18) proizlazi da je toga dana otvoren postupak predstečajne nagodbe nad dužnikom EPH media d.o.o. za novinsko-izdavačku djelatnost... te su pozvani vjerovnici da u roku od 30 dana od dana objave oglasa o pozivanju vjerovnika na stranici Financijske agencije prijave svoje tražbine Nagodbenom vijeću s dokazima o postojanju i visini tražbine. Iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj: Stpn-183/14-12 od 16. srpnja 2014 (list 47) proizlazi da je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe, s tim da u rješenju nigdje nije naveden tužitelj kao vjerovnik u postupku sklapanja predstečajne nagodbe niti je tužitelj dostavio dokaz da je postupio u skladu s točkom III rješenja FINE o otvaranju postupka predstečajne nagodbe od 31. srpnja 2013.g.

Iz zaključa Trgovačkog suda u Zagrebu broj Stpn-183/14-21 od 29. rujna 2014.g. (list 46) proizlazi da je rješenje toga suda kojim je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe između dužnika EPH media ... i njegovih vjerovnika u predmetu broj Stpn-183/14 postalo pravomoćno dana 27. kolovoza 2014. godine i ovršno nakon dospijeca pojedine tražbine navedene u istoj."

III. PRIGOVORI PODNOSITELJA

7. Podnositelj smatra da mu je osporenim drugostupanjski rješenjem povrijeđeno pravo na pravično suđenje u aspektima arbitrarne primjene prava i nedostatnog obrazloženja i prava na pravnu sigurnost radi neusklađene prakse drugostupanjskih sudova u istovrsnim parničnim predmetima. Pravilnom primjenom članaka 70. stavaka 1. do 3. i 71. stavka 1. ZFPPN-a drugostupanjski sud je trebao donijeti meritornu odluku, a ne rješenjem odbaciti tužbu.

Neovisno o činjenici pokretanja i zaključenja predstečajne nagodbe nad tuženikom drugostupanjski sud je trebao donijeti meritornu odluku o tužbenom zahtjevu radi naknade nematerijalne štete zbog povrede prava osobnosti objavom

informacije u medijima koji je postupak nedvojbeno pokrenut prije pokretanja postupka predstečajne nagodbe nad tuženikom.

7.1. Također, podnositelj navodi da je u donošenju osporenog drugostupanjskog rješenja sudjelovala osoba koja nema svojstvo suca, stoga osporeno drugostupanjsko rješenje nema svojstvo sudske odluke donijete po ovlaštenoj službenoj osobi u zakonom propisanom postupku. Sporno je prema stajalištu podnositelja imaju li sudski savjetnici ili viši sudski savjetnici u drugostupanjskom parničnom postupku ovlast podnošenja pisanog prijedloga na temelju kojeg sudac donosi odluku odnosno može li se sudska odluka u drugostupanjskom parničnom postupku temeljiti na prijedlogu sudskog savjetnika. Naime, iz uvida osporenog drugostupanjskog rješenja nedvojbeno proizlazi da je isto donijeto "po sutkinji Vesni Rep kao sucu pojedincu, na prijedlog više sudske savjetnice Vesne Tkalčec."

Naime, prema članku 110. stavku 6. Zakona o sudovima ("Narodne novine" broj 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18., 126/19. - rješenje USRH broj: U-I-4658/2019 i dr, 130/20. - odluka i rješenje USRH broj: U-I-4658/2019 i dr, 21/22. i 60/22. - rješenje USRH broj: U-I-2215/2022 i dr.; u daljnjem tekstu: ZoSUD), koji odgovara članku 13. stavku 4. ZPP-a, u drugostupanjskom parničnom postupku daje se sudskim savjetnicima isključivo ovlasti referiranja o stanju spisa i pripremanja nacрта odluka.

Poziva se na odluke drugostupanjskih sudova, Vrhovnog suda, Ustavnog suda i Europskog suda za ljudska prava u Strasbourgu.

Predlaže usvajanje ustavne tužbe te ukidanje osporenog drugostupanjskog rješenja i vraćanje predmeta drugostupanjskom sudu na ponovni postupak.

IV. OCJENA USTAVNOG SUDA

8. U konkretnom slučaju Ustavni sud ocjenjivao je ustavnu tužbu s aspekta istaknute povrede članka 29. stavka 1. Ustava, koji u mjerodavnom dijelu glasi:

"Članak 29.

Svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni ... sud pravično ... odluči o njegovim pravima i obvezama...

(...)"

8.1. Pravo na pravično suđenje, zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava, skup je postupovnih jamstava kojima se osigurava pravičnost postupka. Ono ima tako važno mjesto u demokratskom društvu da ne može biti nikakvog

opravdanja za restriktivno tumačenje tih jamstava (v. odluku Ustavnog suda broj: U-III-3538/2017 od 18. travnja 2019., www.usud.hr).

8.2. Članak 29. stavak 1. Ustava, između ostalog, osigurava svakome pravo da od suda zatraži i dobije djelotvornu sudsku zaštitu u vezi sa svojim pravima ili obvezama. Riječ je o "pravu na sud", kojemu je važan aspekt i pravo na pristup sudu. Bilo bi nezamislivo da se u pravnom poretku utemeljenom na vladavini prava strankama priznaju postupovna jamstva u postupku koji je u tijeku, a da se pritom ne štiti ono što u osnovi omogućuje korištenje tim jamstvima, a to je pristup sudu. Pravo na pristup sudu ne uključuje samo pravo pokrenuti postupak već i pravo na "rješavanje" spora od strane suda (usporedi s predmetima Europskog suda za ljudska prava /u daljnjem tekstu: ESLJP/ *Smolić protiv Hrvatske*, br. 51472/12, presuda od 15. ožujka 2018.; i *Šimečki protiv Hrvatske*, br. 15253/10, presuda od 30. travnja 2014.).

9. Primjenjujući načelna stajališta na konkretan slučaj, Ustavni sud primjećuje da je svrha postupka predstečajne nagodbe bila da se dužniku omogući financijsko restrukturiranje na temelju kojeg će postati likvidan i solventan, te da se vjerovnicima omoguće povoljniji uvjeti namirenja tražbina od uvjeta koje bi ostvarili da su protiv dužnika pokrenuli stečajni postupak.

U smislu članka 70. ZFPPN-a za vrijeme trajanja postupka predstečajne nagodbe, osim iznimno, nije dopušteno pokretanje između ostalog i parničnih postupaka radi namirenja ili osiguranja tražbina nastalih do otvaranja postupka predstečajne nagodbe.

Člankom 71. stavkom 1. ZFPPN-a propisano je da pravne posljedice otvaranja postupka predstečajne nagodbe nastaju za sve tražbine vjerovnika prema dužniku koje su nastale do otvaranja postupka predstečajne nagodbe, ako tim zakonom nije drugačije propisano. Prema stavku 2. postupak predstečajne nagodbe ne utječe na pravo odvojenog namirenja izlučnih i razlučnih vjerovnika, a prema stavku 3. postupak predstečajne nagodbe ne utječe na privilegirane tražbine.

10. Ustavni sud primjećuje kako iz osporenog drugostupanjskog rješenja proizlazi da se u trenutku pokretanja postupka predstečajne nagodbe nad tuženikom već vodio parnični postupak protiv tuženika radi naknade neimovinske štete za koju je podnositelj smatrao da mu je nastala objavljivanjem članka u dnevnoj novini. Prema stajalištu drugostupanjskog suda podnositelj je bio dužan prijaviti svoju tražbinu u visini utuženog iznosa u postupka predstečajne nagodbe u roku od 30 dana od dana objave oglasa o pozivanju vjerovnika da prijave svoje tražbine Nagodbenom vijeću na stranici FINE. Budući da podnositelj nije tijekom prvostupanjskog postupka dostavio dokaz da je prijavio utuženu tražbinu u postupka predstečajne nagodbe u skladu s rješenjem FINE drugostupanjski sud je ukinuo prvostupanjsku presudu i odbacio tužbu kao nedopuštenu.

10.1. Razmatrajući osporeno drugostupanjsko rješenje razvidno je na kojim činjenicama te na kojim pravnim osnovama je utemeljeno pravno stajalište drugostupanjskog suda za odbacivanje tužbe kao nedopuštene. Ocjena je Ustavnog suda da je drugostupanjski sud iznio dostatne i relevantne razloge zašto u konkretnom slučaju podnositeljeva tužba nije bila dopuštena, odnosno da je svoje pravno stajalište obrazložio na način koji ne dovodi u sumnju arbitrarnost

postupanja i odlučivanja.

Ustavni sud primjećuje da se radi o ustaljenoj praksi Vrhovnog suda zauzetoj u odlukama broj: Revx-256/18-3 od 30. svibnja 2018., Rev-1250/18-2 od 20. lipnja 2018. i Rev-1445/18-2 od 12. rujna 2018., kao što je i navedeno u obrazloženju osporenog rješenja Vrhovnog suda broj: Rev-1190/2018-2 od 8. siječnja 2019. kojim je odbačena kao nedopuštena revizija podnositelja. U navedenim odlukama izraženo je pravno shvaćanje da vjerovnik koji nije pravovremeno svoju tražbinu prijavio u postupku predstečajne nagodbe niti je sudjelovao u tom postupku, više ne može pokrenuti niti nastaviti voditi postupak za utvrđenje odnosno ostvarenje te tražbine nastale prije pokretanja postupka predstečajne nagodbe.

Ustavni sud utvrđuje da je pravno shvaćanje drugostupanjskog suda podudarno sa shvaćanjem revizijskog suda izraženog u navedenim odlukama.

Stoga, Ustavni sud ocjenjuje da podnositelju, u konkretnom slučaju, nije povrijeđeno ustavno pravo na pravično suđenje zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava.

11. Podnositelj u ustavnoj tužbu ističe prigovor da je u donošenju osporenog drugostupanjskog rješenja sudjelovala osoba koja nema svojstvo suca te stoga osporeno drugostupanjsko rješenje nema svojstvo sudske odluke donijete po ovlaštenoj službenoj osobi u zakonom propisanom postupku. Naime, iz uvoda osporenog drugostupanjskog rješenja nedvojbeno proizlazi da je isto donijeto "po sutkinji Vesni Rep kao sucu pojedincu, na prijedlog više sudske savjetnice Vesne Tkalčec."

12. Ustavni sud ponavlja da se pojam "zakonom ustanovljeni sud" ne odnosi samo na pravni temelj postojanja "suda", već i na sastav suda pred kojim je taj postupak vođen (vidi odluku Ustavnog suda broj: U-III-3265/2014 od 5. travnja 2017., točke 7. i 8., www.usud.hr).

U tom pogledu Ustavni sud podsjeća da je člankom 118. stavkom 2. Ustava propisano da, između ostalog, sudski savjetnici, u skladu sa zakonom, sudjeluju u suđenju.

13. U ovom ustavnosudskom postupku zadaća je Ustavnog suda bila utvrditi može li se način na koji je Županijski sud u Varaždinu - Stalna služba u Koprivnici kao drugostupanjski sud donio osporeno rješenje smatrati povredom prava na zakonom ustanovljeni sud zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava.

Drugim riječima je li drugostupanjski, kao žalbeni sud, donio osporeno drugostupanjsko rješenje kao "zakonom ustanovljeni sud" ili ne.

14. Ustavni sud ocjenjuje da, u konkretnom slučaju, navod u uvodu drugostupanjske presude "na prijedlog više sudske savjetnice Vesne Tkalčec" nema značaj prekoračenja ovlasti propisanih člankom 13. stavkom 4. ZPP-a i člankom 110. stavkom 6. ZoSUD-a.

Naime, navedena formulacija, iako nespretna, ne znači da je odluku donio sudski savjetnik, nego je treba uzeti u razmatranje u cjelini konteksta uvoda osporene drugostupanjske presudu, prema kojem ju tu presudu donijela sutkinja Vesna Rep kao sudac pojedinac, a što upućuje na zaključak da je sudski savjetnik pripremio nacrt odluke a sudac pojedinac je donio odluku o sporu.

U odnosu na pozivanje podnositelja na drugačiju praksu Vrhovnog suda u odlukama Rev-214/08 d 13. siječnja 2008. i Rev-876/14-2 od 18. studenoga 2014., koju je podnositelj priložio, Ustavni sud ocjenjuje neosnovanim jer se ne radi o istim činjeničnim i pravnim situacijama, a kao što je i navedeno u obrazloženju osporenog rješenja Vrhovno suda broj: Rev-1190/2018-2 od 8. siječnja 2019. kojim je odbačena kao nedopuštena revizija podnositelja. U navedenim predmetima sudski savjetnik je izvan ovlaštenja propisanog člankom 13. stavkom 3. ZPP-a proveo prvostupanjski postupak i predložio sucu odluku, odnosno sudski savjetnik je proveo prvostupanjski postupak i sam donio odluku.

15. Slijedom svega navedenog, Ustavni sud utvrđuje da osporenim drugostupanjskim rješenjem podnositelju nije povrijeđeno pravo na zakonom ustanovljeni sud, zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava i člankom 6. stavkom 1. Konvencije.

16. Slijedom navedenog, na temelju članaka 73. i 75. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 99/99., 29/02. i 49/02. - pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) odlučeno je kao u izreci odluke.

Obrazloženje rješenja

17. U drugoj ustavnoj tužbi broj: U-III-2012/2019 podnositelj osporava rješenje Vrhovnog suda broj: Rev-1190/2018-2 od 8. siječnja 2019. kojim je odbačena kao nedopuštena izvanredna revizija podnositelja.

Vrhovni sud je u ocijenio da je pravno shvaćanje u osporenom drugostupanjskom rješenju podudarno sa shvaćanjem Vrhovnog suda u odlukama broj: Revx-256/18-3 od 30. svibnja 2018., Rev-1250/18-2 od 20. lipnja 2018. i Rev-1445/18 od 12. rujna 2018. prema kojem shvaćanju vjerovnik koji nije pravovremeno svoju tražbinu prijavio u postupku predstečajne nagodbe niti je sudjelovao u tom postupku, više ne može pokrenuti niti nastaviti voditi postupak za utvrđenje odnosno ostvarenje te tražbine nastale prije pokretanja postupka predstečajne nagodbe. Stoga, prema stajalištu Vrhovnog suda takva se tužba u skladu s člankom 81. stavkom 3. ZFPPN-a odbacuje.

Slijedom navedenog, Vrhovni sud je utvrdio da prva dva naznačena pitanja nisu važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

U odnosu na treće pitanje "Može li se sudska odluka u drugostupanjskom parničnom postupku temeljiti na prijedlog savjetnika?" utvrdio da je da nema nepodudarnosti u postupanju drugostupanjskog suda sa shvaćanjem izraženim u odlukama na koje se podnositelj poziva broj: Rev-214/08-2 od 13. siječnja 2009. i Revx-876/14-2 od 18. studenoga 2014. jer su iste donesene u različitoj pravnoj i činjeničnoj situaciji. U navedenim odlukama Vrhovnog suda radi se o situaciji kad je sudski savjetnik izvan ovlaštenja propisanog člankom 13. stavkom 3. ZPP-a proveo prvostupanjski postupak i predložio sucu odluku odnosno proveo prvostupanjski postupak i sam donio odluku.

18. Podnositelj u ustavnoj tužbi iznosi identične prigovore kao i u ustavnoj tužbi protiv osporenog drugostupanjskog rješenja.

19. Ustavni sud nije našao okolnosti koje bi upućivale na to da Vrhovni sud prilikom odbačaja revizije iz članka 382. stavka 2. ZPP-a kao nedopuštene nije postupao u granicama svoje nadležnosti propisane člankom 116. stavkom 1. Ustava, odnosno, Ustavni sud nije našao da bi pravna stajališta Vrhovnog suda navedena u osporenom rješenju bila zasnovana na ustavnopravno neprihvatljivom tumačenju i primjeni mjerodavnog postupovnog prava, a što bi upućivalo na arbitrarnost ili samovoljnost u postupanju Vrhovnog suda.

Ustavni sud utvrđuje da u odnosu na osporeno rješenje Vrhovnog suda ne postoje pretpostavke za odlučivanje o biti stvari.

20. Stoga je na temelju članka 32. u vezi s člankom 62. stavkom 1. Ustavnog zakona riješeno kao u izreci rješenja.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Ingrid Antičević Marinović, v. r.

Zagreb, 8. prosinca 2022.